

HEERLEN-NOORD

Leerlingen uit Heerlen laten muzikaal talent horen in het Concertgebouw

Muzikale leerlingen van de Heerlense basisscholen De Mheyster (Hoensbroek), De Wegwijzer (Zeswegen) en Broederschool (Molenberg) traden donderdag op in het befaamde Concertgebouw in Amsterdam. De Limburger reisde mee.

AMSTERDAM/HEERLEN
TOM JANSSEN

W eet je dat dit ooit als een grap is begonnen?", zegt Raphael Coenen, terwijl de bus ter hoogte van Eindhoven rijdt. „Toen ik kennismakte met de landelijke initiatiefnemer van het Leerorkest en hij mij vroeg of ik dit in Heerlen wilde coördineren, zei ik: alleen als de kinderen straks in het Concertgebouw mogen optreden. En kijk eens aan: dat gaat vandaag gebeuren. Wie kan nou zeggen dat hij of zij in het Concertgebouw heeft gespeeld? Ongekend.”

Vijf bussen met leerlingen, leerkrachten en ouders zijn op deze donderdagochtend op weg van Heerlen naar Amsterdam. Daar mogen de kinderen optreden in het Concertgebouw, ter gelegenheid van het twintigjarig jubileum van de landelijke organisatie achter het Leerorkest. Coenen is namens SCHUNCK de coördinator van de Heerlense Leerorkesten. Op de Heerlense scholen De Mheyster, De Wegwijzer en de Broederschool leren leerlingen in groep 5 en 6 een klassiek instrument bespelen. Zo maken ze kennis met muziek en leren ze onvermoede talenten ontdekken bij zichzelf. Het project is vooral bedoeld voor kinderen uit wijken waarin het niet vanzelfsprekend is dat je muzikles neemt of bij een fanfare of harmonie gaat. In Heerlen ging het, mede op voorspraak van het Nationaal Programma Heerlen-Noord, zo'n 3,5 jaar geleden van start.

Onbevangen

De kinderen staan straks niet alleen op het podium: ze spelen samen met andere Leerorkesten uit het land én met het Nederlands Philharmonisch Orkest. Ook de befaamde mezzosopraan Tania Kross zal samen met hen een lied brengen. Niet alleen kinderen treden op, ook juffen en meesters doen mee. Zoals Susanne Kikken-Souren, directrice van De Wegwijzer, die trompet speelt: „Ik vind het toch wel heel spannend.” Waar liefhebbers als Coenen – al meer dan veertig jaar muziekdocent en dirigent – zich bewust zijn van het aanzien en de historie van het

Leerlingen van het Leerorkest Heerlen-Noord speelden donderdag in het Concertgebouw in Amsterdam. MELLE MEIVOGEL

De leerlingen vertrekken naar Amsterdam. LUC LODDER

Concertgebouw, zijn de kinderen heerlijk onbevangen. Geen leerling in de bus naar Amsterdam had tot voor kort ooit gehoord van het Concertgebouw. Laat staan dat ze er naartoe zouden zijn gegaan. Pas als een van de meegereisde moeders een foto op haar telefoon laat zien van het beroemde gebouw, vallen de monden open: „Dat is echt groot!”

Henna uit groep 6 van De Wegwijzer, die klarinet speelt in het Leerorkest, heeft haar mooiste jurkje aangetrokken. Het glinstert langs alle kanten in de zomerzon. Net als haar klasgenootjes bestormt ze bij aankomst in het Concertgebouw de fluwelen trap richting de foyer op de bovenste verdieping. Daar krijgt Henna tot haar schrik een groen T-shirt door de organisatie aangereikt. Of ze dat even wil aantrekken? „Dat shirt vind ik stom.

Ik had me net zo mooi aangekleed.” Ze legt zich snel neer bij haar teleurstelling. Samen met Lamia, die dwarsfluit speelt, haalt ze haar instrument uit de koffer. Zenuwachtig is ze niet: „Nee, klarinet is best wel makkelijk, eigenlijk.” Dan maant een muziekjuf, die de Heerlense orkesten begeleidt, de kinderen tot stilte. De instrumenten moeten immers worden gestemd. Eerst zijn de violen aan de beurt, dan de hobo's, de klarinetten en tot slot de contrabassen. Na enkele minuten is die klus geklaard. Dan barst er een krakeel van jewelste los: iedereen wil van zich laten horen. Tijd om op te treden.

Of toch niet: eerst moet er nog gerepeteerd worden. De dirigent maakt de kinderen erop attent dat ze in een beroemde zaal zitten. Hij wijst op de bekende componisten

wier namen de balkons en wanden sieren: Chopin, Tsjajkovsky, Strauss, Mahler. Die namen zullen de leerlingen echter weinig zeggen. Bovendien gaan ze het ene oor in en het andere uit: het overgrote deel vergaapt zich vooral aan het metershoge plafond met kroonluchters en de immense lege zaal vol fluwelen stoelen voor zich. En dan dat geluid! Vooral als iedereen samenspeelt, klinkt het als een symfonie.

Genieten

Voor Raphael Coenen is de beleving van de kinderen genieten gebazen. Niet alleen vandaag, maar ook in de voorbije jaren. „Vooral het sociale aspect vind ik mooi. Samen met elkaar optrekken. En dat je ziet hoe kinderen groeien. Er zitten echt talentjes tussen. Een meisje dat zo goed hobo speelt, dat ze stukken voor volwassenen mag spelen. Of een ander kind dat enorm goed is op de contrabas. Vrijwel alle kinderen die meedoen zeggen uiteindelijk: 'Nooit gedacht dat ik dit kon.' En daar gaat het uiteindelijk om.”

Dan is het eindelijk zover: de uitvoering. Van *Land of hope and glory* en *Le carnaval des animaux* tot popkrakers *Firework* (met vocalen van Tania Kross) en *Multicolor* (met zang van Izaline Calister); met trotse ouders, opa's, oma's en andere verzorgers op de tribune geven de Leerorkesten uit Heerlen een wervelende show. Directrice Susanne Kikken-Souren komt als een van de eersten van de bühne af, zweetdruppels op het voorhoofd. „Het vloog zo voorbij!” Henna mag vervolgens eindelijk

haar groene shirt teruggeven aan de organisatie. Voordat ze vragen van de verslaggever beantwoordt, spoedt ze zich de catacomben van het Concertgebouw in. Op zoek naar Tania Kross, voor een foto. Je moet natuurlijk wel kunnen bewijzen dat je met zo'n ster op het podium hebt gestaan. Kross is helaas al weg. Gelukkig is Izaline Calister er nog wel. Nadat de foto is gemaakt, zit de missie voor Henna erop. „Het ging goed, maar ik was wel blij dat ik na een tijdje niet meer hoefde te spelen. Want ik vond het misschien toch wel een beetje spannend.”

ADVERTENTIE

ATELIER VOOR
UNIEKE SIERADEN

ABDIJ ROLDUC KERKRADE
045-7850812
WWW.KULTA-GOLD.EU